

Detta år föddes 15 barn, 8 pojkar och 7 flickor.
3 stycken äktenskap ingicks.
9 stycken dog, varav 6 stycken var minderåriga.

Befolkningen torde, vid årets slut, nästan ha fördubblats mot 1719 och kunde beräknas till cirka 200 stycken.
En orsak, förutom ett högt födelsetal, var att vid Mems säteri antagist flera nya torpare.

1724 var ett torkår och kornet blev alldeles förstört.
På hösten det året kom ett orkanliknande tordön, som vräkte upp många träd med rötterna och andra träd blev avbrytna.

Vid prästgården nedtogs socknens fähus och flyttades till i linje med prästgårdens ladugård och i kyrkan målades disken (altarbordet) och de båda prästbänkarna också.

Arbetet utfördes av mästare Anders Vikström.

Bland de indelta soldaterna var det lugnt, men båtsmännen fick hjälpa till med att transportera byggnadsmateriel från de nedbrända slotten Skenäs och Bråborg till Norrköping, där materieleet användes till uppbyggnaden av stadens publika hus.

Vid Fristads båtsmansrote blev Måns Nilsson Stafstedt ordinarie båtsman efter, att förre båtsmannen Lars Persson Styf, dött föregående år under marschen från Carlskrona.

Vid sockenstämman var Elisabeth Holstensdotter åter aktuell.

Hon utslungade " förargelige ord och otidigheter " vid sockenstämman och bad de närvarande, draga så långt som helst, för i sockenstugan satt bara herrebockare och röveslickare, enligt hennes utsago.

Kyrkoherden hade försökt tala henne till rätta, men utan någor resultat.

I övrigt diskuterades, vid sockenstämman, om en predikstols uppsättande i kyrkan.

Man visste, att predikstolen i Stegeborgs slottskyrka var till salu. men man beslöt, att låta bygga en ny predikstol.

Kyrkoherden undrade, om inte sockenmännen skulle kulan försörja snickaren under den tid han byggde predikstolen. Men sockenmännen ansåg, att av gammal hävd, skulle kyrkan bekosta allt arbete inom kyrkan.

Men med dagsverken, till snickarens hjälp, var de villiga att utföra.

Då kyrkomuren behövde repareras, utsågs de olika rotarna i socknen, att utföra och bekosta arbetet.

Ljunga rote skulle svara för norra delen, Fristads rote för den östra delen mot gatan, Skällingstads rote för den södra och Tåby rote för den västra delen.

Då socknens lån var stora och pengar behövdes för kyrkans reparation, beslöts att varje hemman skulle bidra med 1 daler 16 öre silvermynt var.

Biskopens brevsvar, på församlingens begäran om stiftskollekt till kyrkans reparation upplästes och av detta framkom, att det inte kunde ske.

Man beslöt därför, att inom socknen göra sammanskott (insamling) för detta ändamål.

En anteckning finns också från detta års kyrkobok, att tvenne tjuvar, vid namn Måns och Jon, stod uppenbar kyrkoplikt i Tåby kyrka.

Varifrån den var och för vad de dömts finns ingen uppgift. Det måste dock ha varit allvarligare tjuvnadsbrott, för de omdelbart därefter inatts i länsfängelset i Linköping

Från häradsrättens protokoll finns inget, som berörde Tåbyborna, trots att sammanträdena hölls vid Fristads gästgivaregård och protokoll innehöll över 60 mål.